

2016-03-04

Remissvar: Remiss av Statens kulturråds delredovisning om kulturverksamheter i vissa bostadsområden

Av organisationen Göthenburgo, Göteborgs Stad

Vi är positivt inställda till Remiss av Statens kulturråds delredovisning om kulturverksamheter i vissa bostadsområden ("Delredovisning om kulturverksamheter i områden där valdeltagande och deltagandet i offentligt finansierad kultur är lågt, förvärvsfrekvensen och medelinkomsten är låg och en hög andel elever saknar behörighet till gymnasieskolan").

En bra förskjutning, som detta förslag innebär, är att medlen ges till initiativ som i grunden kommer från civilsamhället. Civilsamhället har de senaste åren klivit in och tagit ett ansvar som till delar försumrats av offentliga instanser - detta försummande är en av anledningarna till att den ideella föreningen Göthenburgo överhuvudtaget finns. Vi ser potentialen hos alla de organisationer som på sistone lagt ner mängder av tid, arbete och idéverksamhet för att förbättra sitt närområde, och i längden sin omvärld.

En sådan här förskjutning i maktordning innebär även en välkommen uppskakning av "gatekeeper"-sfären, vilket borgar för en frisk fläkt i idéverksamheten i landet och öppnar upp för nya perspektiv och projektägare. Förhoppningsvis leder detta till att fler människor får ett politiskt självförtroende som gör att de ökar sitt engagemang, i fler offentliga forum.

Att det i förslaget finns krav på minst en ideell förening som är lokalt förankrad är också bra, det borgar för bättre koppling till vad invånarna själva vill och behöver. En nyckelpassage i denna remiss är just att fokus läggs på att sätta invånarnas behov i centrum, *låta dem sätta agendan för vad som är behoven* - istället för att komma med en egen agenda utifrån vad man som organisation anser behövs; en punkt där många satsningar hittills gått bet. Det är av yttersta vikt att invånarna känner sig sedda och räknade med.

Kultur är som näring. Många unga och äldre idag behöver kultur för att se sig själva som en del av något större. Den gör att de val vi gör blir meningsfulla för oss, oavsett vilken bakgrund vi har. Konstnärliga uttryck ger både skaparen och mottagaren något värdefullt i sig. Att satsningen görs för att främja en mångfald av konst och kultur kommer att stärka invånarnas känsla av att vara hörda och sedda vilket genererar delaktighet.

Vi har även tankar om saker som inte adresseras tillräckligt i remissen. En sak som vi exempelvis märkt i kontakten med olika organisationers projekt, både privata och offentliga, är bristen på idéer och strategier för att synliggöra deras arbete utåt. Det finns prov på flertalet lyckade projekt genom åren som lett till förbättringar av områden och personlig utveckling för dess invånare - dessa resultat har dock aldrig blivit tillgängliggjorda för resten av staden och samhället. Det har saknats vilja och strategier kring att kommunicera ut arbetet och de positiva resultaten till resten av samhället. Detta anser vi är av yttersta vikt i arbetet med att föra ihop ett samhälle, och normalisera dess människor inför varandra. Vi hade därför gärna sett att krav på strategier kring spridning/kommunikation inkluderas i ansökan framöver.

En farhåga vi har är att kravet på att initiativet ska komma från civilsamhället blir en del i den process där det offentliga alltmer släpper ansvarsområden i att göra våra samhällen mer hållbara socialt. Därför bör det finnas mekanismer i stödet som leder till att offentliga parter tydligt blir delar i projekten, och med sina resurser och infrastruktur bidrar till att förankra projekten och ge dem långsiktighet.

Det är också viktigt med tydlighet redan från start hur tjänstemän/kommunen ska arbeta med gräsrotsorganisationer och underifråninitiativ. Ett samarbete som ofta stöter på problem i och med att förutsättningarna i de olika organisationerna är så olika; till exempel när det gäller avlöning och scheman. Vem har till exempel legitimitet att påskynda processer?

I det stora hela ser vi förslaget som ett steg i rätt riktning för att förbättra mångfalden och kommunikationen mellan kommunen, invånare och dessas initiativ; en väg mot ett kommunikativt utvecklande som gör att beslut tas jämlikt och i samförstånd.